

Propozycje Zgromadzenia Ogólnego ŚMK Rzym 2018

OGÓLNE WPROWADZENIE

Nasze VI Zgromadzenie Ogólne ŚMK było bardzo intensywnym tygodniem pracy grupowej i zgromadzeń plenarnych w różnych językach, prowadzącym do zatwierdzenia propozycji w drodze konsensusu.

Był to również tydzień osobistych spotkań, podczas których wchodziliśmy w interakcję z życiem innych ludzi, i zrozumieliśmy nieco lepiej, jak każdy z nas żyje naszym wspólnym powołaniem ŚMK w każdym kraju i każdej kulturze. W tym czasie dzieliliśmy się naszymi radościami i sukcesami, ale także trudnościami i wyzwaniem. Zostaliśmy zachęcani do bycia z chorymi i poranionymi. I stało się to w duchu międzynarodowej rodziny ŚMK, której członkowie wspierają się wzajemnie w wypełnianiu misji powierzonej nam przez Pana jako międzynarodowemu ruchowi ŚMK.

Był to także uprzywilejowany czas modlitwy i wspólnej celebracji. Czas podzielić się naszą wiarą i naszym wspólnym powołaniem ŚMK. Każdy jest powołany przez Jezusa, aby wyjść naprzeciw ludzkości, mając osobiste spotkanie z najślabszymi i najbardziej zmarginalizowanymi członkami.

Był to również czas, kiedy Maryja była bardzo obecna. W naszej małej krypcie mieliśmy obraz Matki Bożej z Guadalupe. Tam Maryja jest orędownikiem rdzennej ludności Ameryki, umożliwiając inkulturację naszej wiary. Jest nauczycielką w naszej podróży. Maryja zabiera nas do Jezusa w tym czasie Adwentu, czasie nadziei. Ona, we wszystkich jej różnych cechach, była bardzo obecna w naszym tygodniu, jako matka, która chce podróżować razem z nami.

U stóp ołtarza Comboni nieustannie przypominał nam o specyfice naszego powołania. Jest to powołanie, które chce być "katolickie" (uniwersalne), ponieważ odrodzenie świata nastąpi tylko wtedy, gdy zrobimy to razem.

Globus również stał przy ołtarzu, reprezentując wszystkie te sytuacje, do których jesteśmy powołani, począwszy od naszej matki ziemi, maltretowanej przez nadmierną eksploatację, opiekując się dziećmi, które cierpią z powodu nierówności tego świata, niesprawiedliwego systemu dostępu do zasobów i cudów, które Bóg zasiał dla wszystkich, abyśmy mogli mieć życie w pełni.

Przeszliśmy wspólną podróż na całym świecie przez ostatnie 6 lat. Wiele rzeczywistości naszego człowieczeństwa wyszło na powierzchnię w różnych miejscach, w których służą ŚMK. Chcemy nadal być Kościołem w drodze, nigdy wygodnym, ale poruszającym się z pokorą, aby towarzyszyć życiu zubożałym, rozpoznawać bogactwo różnorodności, stale uczyć się razem oblicza Boga w najlepszy możliwy sposób, jak czytać i odkrywać w każdej kulturze na świecie.

Jesteśmy wspólnotą wspólnot, które chcą być obecne tam, gdzie Pan nas posyła. Samo rozglądanie się wokół i widzenie różnych sytuacji nie jest wystarczające. Podejźmy do tych granicznych rzeczywistości, gdzie inni nie chcą iść i stać się jednością z ludźmi. Bądźmy gotowi opuścić swoją ojczyznę lub stworzyć własną rzeczywistość misyjną w swoim kraju. Ponieważ misja nie dotyczy granic i geografii, ale ludzi. Jest to zglobalizowany świat, który wymaga wspólnej odpowiedzi.

Tak więc uznajemy, krzyczymy i modlimy się: Jeden świat, jedna ludzkość, jedna wspólna odpowiedź!

To dlatego śpiewaliśmy kilka razy, że "Tudo está interligado, como se fôssemos um ... tudo está interligado nesta casa común" ("wszystko jest ze sobą powiązane, jakbyśmy byli jednością ... wszystko przeplata się w naszym wspólnym domu").

Teraz wchodzimy w czas modlitwy, rozeznawania, aby postrzeżać przechodzenie Pana przez nasze życie, nasze zgromadzenie, aby zrozumieć wnioski, które otrzymały naszą zgodę.

Jest to czas nauki, refleksji i modlitwy w każdej z naszych wspólnot, ponieważ, podobnie jak Słowo, te wnioski odczytane we wspólnocie mają pełniejsze znaczenie.

Niech Pan da nam odwagę, by iść naprzód i wierność, aby pozostać razem w Nim podczas tej służby misyjnej.

Teraz zaczyna się czas, aby wszystkie te cele się spełniły!

KOMPOZYCJA RUCHU ŚMK

ŚMK to świeccy ludzie, kobiety i mężczyźni, w różnych stanach życia: samotni, małżeństwa, a także rodziny z dziećmi. Bardzo ważne jest posiadanie ŚMK w różnych stanach życia - jest w tym duże bogactwo, ponieważ zarówno single, jak i osoby zamężne mogą dotrzeć do określonych grup społecznych i radzić sobie z różnymi zadaniami.

Powinniśmy ją promować, a także znaleźć sposoby, aby zagwarantować naszą obecność w misji i pomóc ŚMK w pełnym życiu w wymiarze wspólnotowym.

Ze zgromadzenia przyszły następujące propozycje, które pomogą nam w tym zakresie:

1. Na misji ważne jest, aby rodzina miała swoje miejsce, fizycznie oddzielone, z zachowaniem prywatności w swoich rodzinnych chwilach, ale nie można pomijać życia wspólnoty z innymi członkami. W tym celu może się przydać, jeśli wspólnota ŚMK opracuje plan wspólnotowy ze wspólnymi momentami między rodzinami a singlami. Może to ukierunkować, ale nie ograniczyć, wspólne działania.
2. Gdy rodzina jest w trakcie przygotowań i chce wyjechać na misję, ekipa koordynująca musi wspólnie z nimi ustalić najważniejsze miejsce misji, dokonując wcześniejszych konsultacji na temat potrzeb dzieci, w szczególności szkoły o odpowiednim poziomie wiekowym w sąsiedztwie i możliwości pediatrycznej opieki lekarskiej, w razie potrzeby. W umowach z krajem docelowym należy wziąć pod uwagę potrzeby dzieci i określić obowiązki ekonomiczne z rodzicami. W każdym przypadku należy ocenić możliwości i wykonalność. Dzieci i młodzież przed wyjazdem na misję muszą mieć przygotowanie (w tym przygotowanie psychologiczne).
3. W przypadku ciąży w trakcie misji ważne jest, aby rodzice zawsze utrzymywali dialog z koordynatorem ŚMK z kraju pochodzenia i miejsca docelowego oraz wspólnie znajdowali najlepsze sposoby, w szczególności w zakresie opieki prenatalnej nad kobietą w ciąży.
4. Życie wspólnotowe jest błogosławieństwem, ale czasami nasze osobiste postawy mogą stwarzać trudności. Powinniśmy zrobić wszystko, co w naszej mocy, aby postępować zgodnie z międzynarodowymi porozumieniami na temat wspólnot międzynarodowych i mówić o wszystkich różnych sprawach, które nasza obecność misyjna może obejmować jako wspólnota z otwartością i wiedząc, że Pan powołał nas razem, aby służyć Jego ludowi.
5. ŚMK mieszkający w tym samym kraju powinni spotykać się przynajmniej raz w roku, aby zorganizować i poddać refleksji ścieżki ŚMK i podzielić się pracą wykonaną przez każdą wspólnotę / grupę. Powinniśmy również korzystać ze Skype'a lub innych środków, by móc komunikować się częściej.
6. Każda wspólnota ŚMK może opracowywać roczny harmonogram wspólnych spotkań z najbliższymi ŚMK. Może to ukierunkować, ale nie ograniczyć, wspólne działania.
7. W miarę możliwości Komitet Centralny powinien w razie potrzeby odwiedzać wspólnoty międzynarodowe.

STRUKTURA I UZNAWANIE PRAWNE

Zgodziliśmy się, że struktury organizacyjne ruchu CLM muszą być jak najbardziej przejrzyste, jak to tylko możliwe. Uważamy, że obecna struktura organizacji CLM jest dobra, problemem jest jednak to, jak wprowadzić w życie decyzje podejmowane przez Komitety Kontynentalne i Zgromadzenia.

Uznajemy rolę Komitetu Centralnego w koordynowaniu na poziomie światowym działań ruchu ŚMK.

Na poziomie ogólnym:

8. Powinniśmy dokładać więcej starań, aby osiągnąć autonomię we wszystkich dziedzinach.
9. Musimy nadal podejmować kroki w zakresie uznania prawnego, zarówno kościelnego, jak i cywilnego, w różnych krajach, a także na arenie międzynarodowej.

W celu wzmocnienia grup każdej prowincji / okręgu i organizacji kontynentalnej, proponujemy:

10. W zakresie swoich obowiązków każdy ŚMK "zakłada, co należy zrobić i robi to dobrze;"

11. Bądźmy świadomy, że droga do samowystarczalności musi zostać wzmocniona poprzez organizację, gospodarkę i formację;
12. Zarówno ŚMK, jak i towarzyszący im MCCJ powinni znać międzynarodowe i kontynentalne porozumienia, a także powinny być one włączone do kart ŚMK;
13. Po spotkaniach kontynentalnych i międzykontynentalnych każda grupa krajowa musi zebrać się, aby uwzględnić i dostosować do swojej rzeczywistości zobowiązania przyjęte w planie działania grupy.

Każda grupa krajowa musi mieć:

14. Zespół koordynacyjny złożony z: koordynatora, sekretarza i ekonoma. Zespół ten musi przestać swoje raporty do Komitetu Kontynentalnego i Centralnego.
15. Osobę odpowiedzialną za komunikację (blog, Facebook, Twitter).
16. Zespół formacyjny, który musi zaplanować i przygotować tematy formacji, zapewnić kontynuację i ocenę formacji.
17. Każda grupa musi mieć kogoś spośród osób odpowiedzialnych za formację, kto nawiąże kontakt z osobami odpowiedzialnymi na poziomie krajowym.
18. Ponieważ w każdym kraju jest tylko jedna grupa ŚMK, w skład której wchodzi członkowie lokalni i obcokrajowcy. Powinniśmy mieć wspólny program ustalony podczas krajowego zgromadzenia, jeden zespół koordynujący, który dzieli obowiązki i podejmuje ważne decyzje wspólnie. Ci ŚMK, którzy mieszkają blisko siebie, powinni także spróbować mieć wspólnie niektóre zajęcia, modlitwy posiłki, formację...

Obowiązki Komitetu Kontynentalnego:

19. Musi być złożony z koordynatora, sekretarza i ekonoma.
20. Zwoływanie i przygotowywanie kontynentalnych spotkań;
21. Koncentrowanie się na realizacji decyzji podjętych w poprzednich zgromadzeniach (kontynentalnych lub międzynarodowych); począwszy od różnych tematów traktowanych przez samo zgromadzenie (tożsamość, organizacja, formacja, komunikacja, ekonomia i rodzina komboniańska)...
22. Bycie w stałym kontakcie z Komitetem Centralnym i z grupami ŚMK na kontynencie;
23. Promowanie komunikacji między różnymi krajami;
24. Promowanie spotkań pomiędzy koordynatorami różnych krajów, aby wymienić się doświadczeniami, formacją, organizacją ... w celu śledzenia podjętych porozumień. Spotkania te można również rozważyć w odniesieniu do różnych zakresów tematycznych, takich jak ekonomia, szkolenia, komunikacja itp.

W ramach prac Komitetu Centralnego:

25. Uważamy, że wciąż jest potrzebna osoba całkowicie oddana ruchowi. Ta osoba powinna otrzymać godziwą rekompensatę. Aby uniknąć nadmiernej centralizacji, zadania Komitetu Centralnego powinny być omawiane i dzielone pomiędzy członków Komitetu Centralnego.
26. Aby uniknąć nadmiernej centralizacji komitety kontynentalne i zespoły koordynacyjne każdego kraju muszą być bardziej aktywne i realizować swoje konkretne zadania.

Jak wiemy, na początku naszego ruchu ŚMK, różne grupy w każdym kraju były odpowiedzialne za utrzymanie naszej obecności misyjnej. W 2006 roku na europejskim spotkaniu w Granadzie poważnie zastanawialiśmy się nad możliwością przejęcia naszej obecności na misji przez różne grupy. Zamiast otwierać nowe misje, możemy dzielić się tymi wspólnotami, w których grupa jest obecna, ale nie jest w stanie zagwarantować ciągłości. Dzięki tej idei współpracy powstały tak zwane "wspólnoty międzynarodowe", które nie byłyby utrzymywane tylko przez jeden kraj, ale przez różne kraje (na arenie międzynarodowej). Do tego czasu zdarzały się doświadczenia, w których ŚMK z różnych krajów znajdowali się w tej samej wspólnotie podczas misji, ale od tego momentu zostało to oficjalnie zatwierdzone. Później podczas międzynarodowego zgromadzenia w Maia zatwierdzono, że: "Zobowiązujemy się zapewnić ciągłość wspólnot ŚMK, w szczególności wspólnot międzynarodowych; dlatego będzie to priorytet w naszym rozeznaniu".

Konkretne propozycje:

27. Niektóre z naszych wspólnot międzynarodowych mają charakter priorytetowy, co nie oznacza, że są one lepsze od reszty naszych obecności misyjnych, po prostu zobowiązujemy się zapewnić "priorytet" ich ciągłości.
28. Musimy pomyśleć o międzynarodowej wspólnotie ŚMK w kraju anglojęzycznym.
29. Starajmy się umiędzynarodowić naszą obecność na misjach. Dać ciągłość tam, gdzie jesteśmy mamy już wspólnoty międzynarodowe i umiędzynarodowić inne miejsca, w których służymy jako ŚMK.
30. Ciągłość obecności misyjnej jest dla nas wartością, ale nie możemy zapominać, że potrzeby misji i umiejętności zawodowe są również ważnymi czynnikami przy wyborze kraju, do którego należy wysłać ŚMK.
31. Jeśli jest to możliwe, lepiej jest otworzyć drugą wspólnotę w tym samym kraju, niż otworzyć w nowym kraju.
32. Decyzja o umieszczeniu zostanie podjęta przez Komitet Centralny w dialogu z grupami ŚMK, prowincjami MCCJ i komitetami kontynentalnymi, jeśli to możliwe.
33. Postaramy się przejrzeć nasze umowy o współpracy z prowincjami MCCJ, w których ŚMK powinni być przedstawiani jako agenci misyjni, współpracujący jako część rodziny komboniańskiej. Zaangażujemy się w podejmowanie decyzji jako główna strona i z możliwością zapewnienia ciągłości naszej obecności, tylko komunikując wysłanie nowego członka do prowincji MCCJ.
34. Każdy ŚMK, który ma być posłany do wspólnoty międzynarodowej, powinien przejść okres doświadczenia wspólnotowego i przestudiować "kartę wspólnot międzynarodowych" w celu ułatwienia naszej obecności misyjnej.
35. Decyzje dotyczące wspólnot międzynarodowych powinny obejmować przede wszystkim samą wspólnotę, zespoły koordynujące ŚMK z grupy z której się przyjeżdża i grupy do której się jedzie,, prowincje MCCJ i Komitet Centralny.
36. Musimy być ostrożniejsi z wprowadzaniem zmian personelu na misji. ŚMK we wspólnotie nie należy zmieniać jednocześnie. Musimy poświęcić trochę czasu, by nowo przybyli byli razem z tymi, którzy mają już doświadczenie, dając czas na zapoznanie ich z kulturą i rzeczywistością.

Bez wątpienia wszyscy zgadzamy się, że autonomia ekonomiczna jest jednym z naszych największych wyzwania. Aby to osiągnąć, proponujemy:

37. Chcemy włączyć aspekt finansowy do naszego życia duchowego, aby prowadzić życie oparte na Opatrzności. W tym kontekście prosimy grupy o uwzględnienie tematu, w jaki sposób odnosimy się do pieniędzy w naszych programach formacyjnych, umieszczając naszą stabilność i zaufanie w Bogu.
38. Międzynarodowy wspólny fundusz jest podstawowym narzędziem ruchu ŚMK. Każda grupa powinna regularnie i co roku składać dobrowolną składkę, po odpowiednim rozeznaniu ekonomicznym.
39. Wiedząc, że wszyscy należymy do jednej rodziny ŚMK, jesteśmy wezwani do odpowiedzialności i wspierania grupy. W tym sensie cały ruch ŚMK musi wносить wkład do funduszu grupy lokalnej. Z tego funduszu grupa powinna z kolei wnieść wkład do międzynarodowego funduszu wspólnego, zarządzanego przez Komitet Centralny (można go również wnieść jako ŚMK na określonym poziomie). Wiemy o trudnościach i różnicach między rzeczywistością każdego kraju, w którym jesteśmy obecni, ale wierzymy również, że każdy ma jakiś sposób, aby wnieść swój wkład. Pozostawiamy każdej grupie rozeznanie, w jaki sposób każdy z nich jest w stanie się włączyć. Każdy ŚMK musi wziąć na siebie odpowiedzialność za zrównoważony rozwój ruchu. Można to zrobić za pomocą wkładu pieniężnego, ale także za towary lub pracę. Na przykład grupa może zdecydować się na uprawę, a po uprawie sprzedać plony, aby wygenerować fundusz. Ktoś może pomóc z nasionami, innymi z obszarem, innymi pracownikami, innymi z procesem negocjacji lub z transportem. Inną możliwością może być wysyłanie rękodzieła z jednego kraju do drugiego (na przykład przez misjonarzy podróżujących tam) i podzielić się wynikami sprzedaży między grupami. Każdy kraj powinien zebrać informacje i spróbować stworzyć stowarzyszenie lub inny rodzaj struktury prawnej i / lub kościelnej, aby uzyskać zewnętrzne finansowanie zgodnie z rzeczywistością każdego kraju.
40. Nie czekajmy do końca roku, aby dokonać wpłat do międzynarodowego wspólnego funduszu i po dokonaniu wpłaty informujemy ekonoma Komitetu Centralnego.
41. Ekonom Komitetu Centralnego przesyła roczny budżet i roczne sprawozdanie z wydatków do poszczególnych krajów. Przejrzystość jest bardzo ważna i motywuje do zwiększenia składek.
42. Musimy być współodpowiedzialni za misję. Jako że jesteśmy jednym ruchem, zapraszamy państwa z większymi możliwościami, by pomogły ŚMK z innych krajów.
43. Kontynentalne wsparcie finansowe może pochodzić z funduszu międzynarodowego, z limitem dla każdego komitetu kontynentalnego: aby wykonać niektóre działania kontynentalne, Komitet Kontynentalny może zwrócić się do Komitetu Centralnego po wsparcie z funduszu międzynarodowego. Komitet Centralny przeanalizuje tę prośbę i dostępność funduszy oraz odpowie na żądanie stosownie do możliwości. Wniosek musi zostać złożony co najmniej 1 miesiąc wcześniej. Wnioskodawca musi przesłać raport dotyczący wykorzystania zasobów z przejrzystością.
44. W procesie naszej finansowej niezależności, zapraszamy poszczególne grupy do uwzględnienia w ich programie formacyjnym różnych aspektów ekonomicznych, takich jak projekty rozwojowe oparte na lokalnych potrzebach, poszukiwanie funduszy, prowadzenie rachunków itp.

WSPÓLNE FORMACJA ŚMK

Podczas zgromadzenia rozmawialiśmy o tym, jak formacja wzmacnia naszą tożsamość i powołanie. I jak wspólna formacja pomaga nam rozpoznać siebie i rozwijać się jako międzynarodowa rodzina ŚMK

Pojawiły się dwa ogólne elementy:

45. Formacja musi przygotować kandydata do zaangażowania jako ŚMK na całe życie.
46. Przygotowanie wspólnego przewodnika formacyjnego, a także wspólnego przewodnika ewaluacji.

Oraz szereg konkretnych propozycji ulepszenia naszych planów szkoleniowych:

47. Każdy kandydat formacji musi mieć ŚMK który towarzyszy mu podczas procesu rozeznawania. Gdyby nie było to możliwe, MCCJ może również wykonać to zadanie. Akompaniament ten musi być kontynuowany podczas jego / jej służby misyjnej oraz w pierwszych chwilach po jego powrocie.
48. Jeśli to możliwe, dodajmy do naszej formacji możliwość krótkotrwałego doświadczenia misyjnego.
49. Nie obawiamy się liczyć na pomoc psychologów i innych specjalistów w programach szkoleniowych.
50. W naszych szkoleniach ŚMK należy wprowadzić praktyczne narzędzia rozwiązywania konfliktów.
51. Poświęćmy określony czas na formację podczas zgromadzeń międzynarodowych i kontynentalnych.

DUCHOWOŚĆ ŚMK

Bez materialnego pożywienia ciało traci siłę, bez duchowego jedzenia duch również słabnie. Nasze życie misyjne musi być stale karmione. Żywność, której poszukujemy osobiście i we wspólnocie. Żywność, którą znajdujemy w Słowie, w modlitwie, w medytacji, w sakramentach, we wspólnocie.

Ze zgromadzenia proponujemy następujące wyzwania:

52. Musimy przemienić nasze serca, aby przemienić świat, ponieważ pierwsza ewangelizacja przechodzi przez nas (głoszenie i denuncjacja). Duchowość ŚMK musi być kultywowana i pogłębiana w kontekście ścieżki ciągłej formacji w duchu św. Daniela Comboniego i w świetle Ewangelii. Formacja osobista i wspólnotowa poprzez spotkania lokalne i międzynarodowe.
53. Centrum duchowości ŚMK jest bycie świadkiem. Dlatego zachęcamy do animacji misyjnej w kościołach naszego terytorium (promowanie świadomości misyjnej).
54. Utrzymujmy spotkania braterskie z ŚMK na poziomie lokalnym (rekolekcje duchowe), aby dzielić się modlitwą i Słowem.
55. ŚMK musi żyć swoim życiem sakramentalnym i duchowym w sposób spójny.
56. Zachęcamy wszystkich ŚMK do poznania modlitwy Rodziny Komboniańskiej i modlenia się nią.

Poprzez te zobowiązania jesteśmy wezwani do zjednoczenia wiary z życiem, chodzenia i życia w historii, wiedząc, że Bóg i duch świętego Daniela Comboniego żyją z nami.

ŻYCIE CHARYZMATEM KOMBONIAŃSKIM

Jesteśmy nosicielami wielkiego skarbu - powołania Świeckich Misjonarzy Kombonianów, rozproszonych po całym świecie. I w tym specyficznym powołaniu konieczne jest przeprowadzenie procesu rozeznawania powołania; zakładając własną tożsamość, tworząc styl przeżywania wiary chrześcijańskiej w osobistym spotkaniu z Jezusem i kierując się naukami św. Daniela Comboniego. Rozwijanie poczucia przynależności; wśród innych elementów, takich jak konkretne przygotowanie do misji, biorąc pod uwagę, że każda misja, każdy kontekst ma swoje specyficzne cechy, formacja ciągła, ponieważ jesteśmy istotami w ciągle podlegającymi doskonaleniu. Działając w zakresie animacji misyjnej i doświadczenia misyjnego, konieczne jest, abyśmy zdali sobie sprawę z potrzeby konsolidacji dojrzałego i oświeconego laikatu, który mógłby wnieść swój wkład w nasze działania, w naszą specyficzną misję. Dlatego proponujemy:

57. Powrót do źródeł komboniańskich, przejrzenie historii, dokumentów i nauki świętego Daniela Comboniego.
58. Wzmacniamy lub pobudzamy tworzenie grup świeckich, które chcą dzielić się charyzmatem (nazywanymi "duchowością komboniańską", "przyjaciółmi Comboniego" lub podobnymi imionami), w którym jesteśmy obecni. Na podstawie pracy formacyjnej, animacji misyjnej i zaangażowania JPIC. Tworzenie sieci krajowych, zachęcanie do zaangażowania i wysiłków na całym świecie, misja poza naszymi granicami...
59. Zaoferujemy kurs duchowości komboniańskiej dla rodziny komboniańskiej, w której osoby świeckie mogą uczestniczyć (twarzą w twarz lub online). Dzięki dogłębnej analizie źródeł Comboniego, kurs powinien zapewnić uczestnikom doświadczenie bycia kombonianinem dziś, w ich życiu i misji. Czas również na refleksję i nadanie nowego znaczenia naszemu dziedzictwu komboniańskiemu.
60. Dzielmy się doświadczeniami misyjnymi jako rodzina komboniańska.
61. Uczestnictwo w spotkaniach z innymi świeckimi misjonarzami wzmacnia naszą tożsamość i pomaga szerzyć charyzmat komboniański.
62. Potrzebujemy wspólnych form identyfikacji na całym świecie: Dzień ŚMK (Trzecia niedziela Adwentu - niedziela radości), logo ŚMK, piosenka ŚMK, motto ŚMK, koszulka ŚMK... Pamiętajmy o naszych zmarłych ŚMK... Każdy kraj powinien popracować nad wymyśleniem powyższych.

MISJA AD GENTES I INTER GENTES

Ruch ŚMK narodził się, aby służyć misyjnym potrzebom świata. Zaspokajanie tych potrzeb, spotkanie ludzi, opuszczanie granic osobistych, kulturowych i krajowych, pozostaje naszym priorytetem jako ŚMK. W ramach naszego powołania musimy dać podwójną odpowiedź na wezwanie do opuszczenia naszej własnej kultury: zarówno na poziomie osobistym (na wezwanie, które otrzymał każdy z nas), jak i na poziomie grupy ŚMK (przyjmując odpowiedzialność za grupę, która pozwala innym jechać na misję i robić to w naszym imieniu), otwierając Kościół na wymiar misyjny.

Wiemy, że misji nie można zrozumieć wyłącznie pod względem geograficznym. W zglobalizowanym świecie, w jakim żyjemy, musimy reagować w sposób wykraczający poza te potrzeby. Rozpoznawanie i zaangażowanie jako rodzina ŚMK w tych nowych rzeczywistościach, zarówno na zewnątrz, jak i w

naszych krajach, jest niezbędne w naszej służbie jako ruchu misyjnego. Nie tylko działając w konsekwencjach, ale przede wszystkim w przyczynach nieuczciwego świata.

Wierzymy, że misyjny wyjazd poza własną kulturę, język itd. jest konstytutywną częścią naszego powołania misyjnego i łaską dla wszystkich ŚMK. Ale podobnie jak Comboni, zdajemy sobie sprawę, że ci ludzie, którzy oddają życie za misję i sprawiają, że jest ona centrum ich życia, bez względu na to, czy wyjeżdżają, czy pozostają w kraju pochodzenia, są istotną częścią naszej rodziny ŚMK, mającej te same prawa i obowiązki. Jeśli postawimy misję w centrum i wszystkich służących jej, stworzymy wspaniałą rodzinę, która umożliwi lepszą służbę misjonarską najuboższym i najbardziej opuszczonym naszemu światu w każdej chwili historii.

Tym, co powinno charakteryzować nas jako ŚMK jest służenie misji Boga w czasie i miejscu, w którym Pan stawia nas w danym momencie, a nie tylko czas, w którym pozostajemy poza naszym krajem. Jest to propozycja powołaniowa, którą powinniśmy skierować do wszystkich ludzi, którzy chcą przyłączyć się do naszego ruchu misyjnego, zarówno tych, którzy mogą opuścić swój kraj, jak i tych, którzy w własnym kraju oddają życie za misję (w służbie misyjnej w swoim własnym kraju, w formacji, animacji misyjnej, poszukiwaniu zasobów itd.).

Zachęcamy także grupy poszczególnych krajów do zakładania wspólnot misyjnych we własnych krajach, w służbie różnym rzeczywistościom misyjnymi, takimi jak uwrażliwianie na ludy rdzenne, imigrantów, JPIC, duszpasterstwo w obszarach niewystarczająco ewangelizowanych itp.

Wszyscy zjednoczeni i współodpowiedzialni za naszą misję, jako że jesteśmy międzynarodowym ruchem ŚMK.

Konkretne propozycje:

63. Kraje powinny przedstawiać pomysły i konkretne propozycje misji w ich własnym kraju podczas następných kontynentalnych zgromadzeń. Możemy podzielić się tą refleksją za pośrednictwem platformy Moodle.
64. Przygotujmy ogólny przewodnik dla wszystkich krajów lub prowincji (w których ŚMK są obecni), które mają kandydatów na misję ad gentes, w celu ułatwienia i przyspieszenia procedur między prowincją wysyłającą a prowincją przyjmującą. Kraje, które już otrzymały lub wysłały ŚMK, mogą przesłać swoje uwagi do Komitetu Centralnego, aby pomóc im w przygotowaniu ogólnego przewodnika.
65. Uwrażliwiamy MCCJ, aby nadal wspierali i pomagali ŚMK, którzy chcą podjąć misję ad gentes w krajach lub prowincjach z obecnością kombonianów.
66. Rozwińmy naszą wiedzę o misjologii, dzieląc się refleksją jako Rodzina Komboniańska.

ANIMACJA POWOŁANIOWA ŚMK

Misja potrzebuje misjonarzy, którzy mogą zanieść miłość Boga do najdalszych zakątków i najbardziej potrzebujących ludzi.

Wiemy, że najlepszą animacją powołaniową jest **świadectwo życia**. Dlatego obecność, jako ŚMK, w kościelnej i społecznej rzeczywistości naszego środowiska musi być ważną częścią naszej misyjności.

Wiemy, że to nie zależy od nas, ale od Właściciela żniwa. Ale w naszych rękach jest ułatwienie odkrycia powołania tym, którzy są powołani do misji.

Jak wskazano w tekście "Animacja powołaniowa ŚMK" z 2015 r., **zachęcamy do wprowadzenia systematycznego planu animacji powołaniowej** w naszych grupach. Punktem wyjścia mogą być poniższe propozycje, albo inne, którymi możemy się podzielić.

Konkretne propozycje:

67. Podzielenie się naszymi planami i materiałami dotyczącymi animacji powołaniowej na platformie szkoleniowej moddle.
68. Współpracowanie z innymi grupami misyjnymi w animacji misyjnej, a szczególnie z rodziną komboniańska.
69. Modlenie się o powołania. Miejmy cierpliwość i umiejmy czekać.
70. Animacja powołaniowa prowadzi do zaangażowania młodych ludzi w nasze działania.

KOMUNIKACJA

Zaproszenie do osobistej odpowiedzialności:

Jaki jest pożytek z posiadania tak wielu narzędzi komunikacyjnych, jeśli się nie komunikujemy? Komunikacja jest niezbędna dla powodzenia misji i jest obowiązkiem wszystkich ŚMK, jak to było w przypadku św. Daniela Comboni.

Komunikacja wewnętrzna

Proponujemy mieć zespół komunikacyjny lub sekretarza w każdym kraju. Nie tylko osobę, która publikuje na blogu lub pisze artykuły, ale także osobę, która motywuje i stymuluje komunikację między ŚMK w kraju jako istotną częścią naszego bycia na misji.

Zalecamy:

71. Zwiększenie znaczenia komunikacji podczas formacji.
72. Odnowienie listy tłumaczy-wolontariuszy (każdy kraj wskazuje ludzi), a następnie dzielenie się tłumaczeniami z innymi krajami.
73. Poprawienie pracy w połączeniu z ŚMK we wspólnotach międzynarodowych, z komitetami kontynentalnymi, z komitetem centralnym i z rodziną komboniańską.
74. Aby ułatwić integrację nowego ŚMK w lokalnych grupach ŚMK, musimy wzmocnić komunikację i tworzenie sieci między grupą wysyłającą a grupą przyjmującą, komitetem centralnym, komitetami kontynentalnymi i prowincjami MCCJ.
75. Dzielenie się regularnie wiadomościami i / lub dokumentami lokalnego zespołu koordynującego z Komitetem Kontynentalnym i Centralnym.
76. Wdrażanie blogów na poziomie lokalnym, krajowym i międzynarodowym oraz wzmocnianie kontaktów z instytucjami społecznymi, rodzinami itp. Dzielenie się lokalnym bogactwem informacji poprzez wysyłanie przez każdą grupę artykułu na bloga międzynarodowego co dwa miesiące.

77. Filtrowanie i rozpowszechnianie komunikacji w bardziej racjonalny sposób; poszukiwanie nowych form komunikacji. Ważne jest, aby wysyłać protokoły i wnioski ze spotkań, ale mogą im towarzyszyć streszczenia, filmy lub kluczowe pomysły. Ludzie czasami męczą się papierami.
78. Kontrolowanie dostępnych narzędzi komunikacji w każdym kraju i zapewnienie jednolitości informacji (upewnij się, że każdy otrzymuje wszystko, co jest opublikowane).
79. Subskrypcja blogów lokalnych i międzynarodowych; aktualizowanie innych narzędzi komunikacyjnych, takich jak strony na Facebooku, biuletyny itd.
80. Tworzenie nowych narzędzi, takie jak aplikacje (do przesyłania zdjęć i innych materiałów), e-cloud, Instagram, Twitter itp. Gdzie dokumenty, które pojawiają się na stronie są połączone i pokazują linki do aktualności bloga. Ponadto myśl lub codzienna fraza Comboniego... Posiadanie informacji w telefonie komórkowym jest dziś fundamentalne. Zgodnie z naszymi możliwościami pracujemy nad tym, ale wiemy, że jest to dużo pracy.
81. Przygotowanie wytycznych komunikacyjnych jako narzędzia używanego przez ŚMK do odpowiedzi na pytania dotyczące procedury komunikacyjnej, struktury, terminów, w których raporty i wszelkie tematy związane z komunikacją są należne.

Komunikacja zewnętrzna

82. Rozpowszechnienie naszego bycia ŚMK i realiów życia misyjnego za pośrednictwem mediów społecznościowych, aby pomóc w promowaniu misji i powołania. Rozumiemy znaczenie sieci społecznościowych, ale ostrzegamy przed nowymi przepisami o ochronie danych.
83. Wydrukowanie materiału informacyjnego, aby osoby, które nie mają dostępu do Internetu, mogły nas poznać.
84. Stworzenie / udoskonalenie listy mailingowej kontaktów z zakresu dziennikarstwa, kultury, diecezji, organizacji pozarządowych i innych stowarzyszeń w celu dotarcia do większej liczby obszarów naszego współczesnego społeczeństwa;
85. Sprawdzenie misyjnych mediów komboniańskich w każdym kraju, abyśmy nasz głos mógł zostać usłyszany, a także pozostawanie w kontakcie z lokalnymi mediami poza rodziną kombonianiańską.
86. Przy wyjątkowych okazjach (spotkania międzynarodowe itp.) zorganizowanie konferencji prasowych z udziałem lokalnych mówców z dziedzin polityki, diecezji itd. Jeśli nie jest to możliwe, przynajmniej przesłanie informacji prasowej lokalnym dziennikarzom i blogerom do publikacji w lokalnej społeczności.

SPRAWIEDLIWOŚĆ, POKÓJ I INTEGRALNOŚĆ STWORZENIA (JPIC)

W świecie, w którym wciąż istnieje wiele niesprawiedliwości, nierówności i przemocy, inspiruje nas encyklika "Laudato Si" papieża Franciszka i nasz własny charyzmat komboniański w zobowiązaniu do sprawiedliwości, pokoju i integralności stworzenia jako jeden ze znaków czasu dzisiejszej misji.

Aby grupy ŚMK z każdego kraju stopniowo przystępowały do procesu współpracy i artykułowania tematyki JPIC, formułujemy następujące wnioski, które mają być stopniowo wdrażane:

87. Zachęcenie do debaty i refleksji w różnych grupach ŚMK, aby zobaczyć, jak zorganizować kwestie JPIC w każdym kraju, zaczynając od pytania o nasz styl życia.

88. ŚMK w każdym kraju może mieć promotora JPIC, stosownie do potrzeb i rzeczywistości, w której jesteśmy obecni.
89. Zachęcenie do utworzenia komisji JPIC w każdym kraju jako rodzina komboniańska (jeśli nie istnieje).
90. Współpracowanie w konkretnych działaniach, która już istnieją, jako rodzina komboniańska, w każdym kraju i na całym świecie (w tym celu możemy mieć promotora ŚMK JPIC na poziomie międzynarodowym, który może być naszym przedstawicielem w sieci komboniańskim i odpowiedzialny za połączenie różnych doświadczenia naszych obecności). Podobnie, zachęcamy do wejścia w sieci już utworzone z innymi organizacjami społecznymi, ponieważ praca JPIC jest czymś, do czego trzeba podchodzić w sposób globalny.
91. Wybranie konkretnego tematu JPIC (na przykład: ekologia, wydobywanie, imigracja, przemoc wobec kobiet ...) i praca nad jego pogłębieniem, ale nie zapominając, że w JPIC konieczne jest globalne myślenie.

RODZINA KOMBONIAŃSKA

Nasze marzenie, jak rodziny komboniańskiej (braci, ojców, sióstr, świeckich konsekrowanych i ŚMK) obraca się wokół bliższych relacji pomiędzy wszystkimi członkami, opartych na współpracy i współodpowiedzialności; gdzie wszyscy czujemy się braćmi i siostrami, żyjąc i dzieląc się duchem komboniańskim.

Aby osiągnąć to marzenie, proponujemy:

92. Zorganizować spotkanie rodziny komboniańskiej w każdym kraju, w ramach możliwości.
93. Stworzenie wspólnego projektu rodziny komboniańskiej w każdym kraju, w którym wszyscy pracują w ramach współodpowiedzialności.
94. Skoordynowanie pracy jako rodzina komboniańska w każdym kraju: przygotowanie propozycji, wspólnych działań, modlitwy, rekolekcji, szkoleń...
95. Poznanie się i znalezienie sposobów współpracy tam, gdzie są inne grupy świeckie, żyjące tym samym charyzmatem.
96. Świątowanie razem jako rodzina komboniańska w dniu Świętego Daniela Comboniego i zorganizowanie spotkanie, na które zapraszamy członków rodziny komboniańskiej (może się to odbyć np. podczas naszego święta ŚMK).